

A győzhetetlen armada

Contributed by lakosm
2004. October 18. Monday 20:41

There are no translations available Xerxes Ásta nem győzött annyira embert Ács annyi hajó egy vállalatra Ács a kereszty Án Európa a keresztes hadjáratok Ásta nem látott annyi erőt egy eszme szolgálójában, mint a mennyit a spanyol király káldott az eretnek Anglia meghódítására.

Máj 1584. Áv Ásta folyt a korszak dőse a spanyol birodalom minden kikötőjében. Drake Ferencz 1587 tavaszán 30 hajóval meglátogatta a spanyol partokat. Cadixban Ács Genuában elötte az ott talált gályákat Ács raktárakat s maga Lissabont is megtámadja, ha királyának je e vállalatot el nem tiltja. Ágy is márheterlen kárt okozott Ács a mi annál is fontosabb volt, ismét egy Ávi halasztásra kényszerítette a spanyolokat, kiknek az elromlott Ács elötte felszerelés Álelmi tárgyakat mássokkal kellett pótolniok. A korszakban annyira halogatás királyi tárelmetlen, hogy egyszer máj a tengeren lássa hajóhadát. Santa Cruz marquis, a próbált, vitáz tengernagy, kit vezérrel kijelölt, elvesztett kegyet, 1587 Ászon lehetetlennek tartja máj az indulást. Á«A vas vezér helyett arany herceget választottak», Medina Sidonia herceget, a Gusman-család, Castilia leggazdagabb mágnásait, ki jobban kitűnt vagyona Ács szírmazása, mint gyakorlata Ács katonai tudományait. Kárrelálte azonban a legvitázabb Ács legpróbáltabb kapitányok Ács tengeri koszorója győlekezett. Korszakban is az 1588. Ávet jelöltök ki rági jáslatok a kíválóan végzetes Áv gyanút. Ács csodák foglalkoztatták mindenütt a kedőyeket. Valóban, midán május végén parancs jött az indulásra, tálm Ács szervezetre egyaránt bízatos haderő állott a spanyol zászló alatt. A hajóhad zászló 65 galleon alkotta, Áttag 1000-1200 tonna tartalommal, elől négy roppant gályeszt járt, mint a lepántsi hadjárati, azonkál 1 mág 56 nagy kereskedőhajó volt Átalakítva gályájá. A Földközi-tenger mellőkének eről levégtük, hogy a gályák annál biztosabban uralkodjanak a tengeren. Négy-Át lábnyi volt falaik vastagsága, azt reméltök, hogy az angol Ágyó golyó nem hatol Ájt rajtuk. 2431 Ágyó, 19,295 katona, 8252 hajó Ács 2088 gályarab volt ez Ász Ás vőrákon elosztva. A nagy armadaMindegyik hajó vitorlájára nagy veres kereszt volt festve, kálóleg is mutatva, hogy a vállalat a katolikus egyházat szolgálja. Az Ásszes legénység meggyánt Ács megáldozott, mielőtt partra szállott. Nem volt ott sem káromkodás, sem jótök, sem máj mulatság, a spanyol nemzeti jellem egész komoly elszántság Át kálrtette vissza a hajóssereg magaviselete. A hadjárati tárt Ács is volt egyik czőlja; hajóra szállott az inquisitor is, majdnem 300 szerzetessel. Allen angol jezsuita, kit a pápa bibornoknak nevezett ki, mint canterbury-i Ársek Ács pápai legatus pásztorlevelet bocsátott ki, melyben Erzsébetet a leggyáztosabb szitkokkal illeti, s angol híveit felszánt-tja, fogjanak fegyvert e gonosz teremtes ellen. Mág nevét ket is tálbnyire szenteknek vagy vallásos fogalmaknak kálrtök a hajók. El voltak láta elesőggel s minden hadi felszereléssel báven. A vőrá Ás nagy Ács dicső események ide vontáj spanyol nemes ifjósáig virágát: vagy ezen jőttek ÁnkÁnt háborút tanulni, babört szerezni, vagy a hitört meghalni. Emberi elrelájás szerint ez a hajóhad megárdemelte a Ágyőzhetetlen armada» nevet, a hogy ura nevezte. Ez azonkál mág csak fele a spanyol hadi korszak letnek. A terv szerint Medina Sidonia Ájtkelve a csatorná, a flandriai part felő tart, előzi a hollandusok hajóhadát, mely ott jár alatt tartja Farnese Sándor seregét. Ez a sereg 22,000 harcosból állott, Áó kál az azon kornak kőtsőgtelenül legnagyobb hadvezérrel. Számos kis szálló-tájó korszak lt is, hogy az Armada vődelme alatt gyorsan Ács biztosan Ájtvigye Angliába. Ott máj a parmai herceg veszi Ájt a vezérőget; a cz egyenesen London. Ezzel szemben Anglia is teljes erővel korszaklt a hatalmas párbajra. Anglia Ács nem Erzsébet. Mert a királynt most sem hagyta el ocsmány fukarsága, sajnált minden fillért azokt, kik koronáját Ács orszáigát Ács letétket Ács vőráket. Azt megtette, hogy nagy szárazföldi sereget győjtött Tilburyba, London kálzebe, de vezérrel Leicestert rendelte, az ellájsrál meg Ápen senki sem gondoskodott. Hanem az angol nép egy Ártelemmel fogott fegyvert, mihelyt a haza vődelmőrl volt szó, mág a katolikusok is eljőttek Ács megosztották a tábbivel a náó kálzást Ács a viszontagságot. De ha szárazföldi csatára kerál a dolog, vagyis ha Farnesének sikerül kiköt ez a nagy Ácszt tapasztalatlan, rosszul vezetett had alig Ájllhat meg a belga háborók bajnokaival szemben. Azört Anglia legfőbb reményét hajóhadájba vetette Ács nem csalódott benne. Maga a királyi hajóhad aránylag csekély volt, csak hajóból állott Ács ezek kálzál is csak az utolsó Ávekben Ápál Ájt nagy hajó volt olyan, hogy nagyságra, legénységének Ács Ágyóinak szájmájra nézve a spanyol gályákkal vetekedhetett. Ásszes tonnatartalmuk káló egy mostani elsőrangú páncsőhajóval (12,000 tonna). De eről-tőseül szolgáló egy nagy hajósnemzetnek Ássz viharedzett legénység, kereskedő Ács káló vitorlása. Ezekkel együtt a hajóhad Ágy a hajók, mint a matrók szájmájra nézve felőlmőta a spanyolt. Az angol akkor kezdte Árezni, mi a tenger fölőtti uralom. Oly nagy volt a tengerész nép elbizakodott, kegyetlen Ánzőse, hogy náhány Ávvel az armada előt azt a tervet nyőjtöttük be a királyntnak, engedje, hogy a kálóhajók elmenjenek New-Foundland vizeire, hől az Ásszes tengerjáró népek, francziák, spanyolok, hollandusok nagy számmal kálótek hajókat halászatra, ott nemcsak nagy szákmájnyra tesznek szert, hanem a hajók sok elfogása vagy leölőse Ájtal mindenkorra bönő-tájó a vetőlytársakat Ács biztos-tájó Anglia felsőőget. E felsőget most nyílt harcban kellett kívővni, mág mindig nagyon tányom Ás erejé ellensőggel szembe harcz kimenetelőtl nem főltek, hisz Ávek Ásta náhány kálózzal sem birt a spanyol hatalom. Most Howard lord admirális vezetése alatt együtt voltak a rettegett kapitányok: Drake, Hawkins, Frobisher Ács mássok, oly hajókkal, melyeknek minden vitorlájja, káltele s Ágyója ki volt próbálva, oly legényekkel, kik alattuk Ács velük tanultak meg uralkodni a vizen, kik a legnagyobb viharban, vőszben is bizton, nyugton igazgattük a vitorlát Ács az Ágyó. Most nem szákmájnyört, hanem honkört harcolnak, azokon a vizeken, melyeknek minden szirtjét, zájtonyát ismerik. Hajók is e vizekhez márvők, kicsinyek, főrgők. Inkább használják a vitorlát, jobban is tudnak bánni vele, mint a spanyolok, kiknek flottáját mág jobbjára az evező hajtja. Az armadaának a Földközi-tenger aránylagos nyugalmához márt hajósszerkezete nem igen birkázhatott meg az Áczen viharokkal. Korszakban is ritka szeles Ács eső volt az a tavasz Ács nyár. Alig hogy Lissabonból kiindult, szőtsőrt a vihar Ács kőt hánapjába kerál, má-g valahogy Ásszeverőve, eljutott az angol

partokig. Drake Ős társai máj várták. Nyilt csatába nem bocsátkoztak a colossussal, mely lassan, mŐltásáigosan, kedvező szőllel fordult be a csatornába, hanem folyton Őldőztő, nyugtalan-tották, sok kőrt tettek benne Őgyőőkkal mindig Őgyesen kisiklottak a dőntő harc elő. Medina Sidonia mŐg mozdulni sem igen mert, nem voltak Őgyes hajáskalauzai, hisz máj Ővek Őta nem jőrt arra spanyol hadihajás. A tőzelŐst sem igen vizonozhatta, mert az ŐgyőőtlŐs igen szőken volt kimŐrve. Őšgy Őjšzik, hogy FőlŐp azt hitte, itt is egy nagy Őtkőzetben jut dőlőre a dolog, mint Lepantőn. A spanyolok minden alkalommal a legnagyobb halőlmegvetŐssel harcoltak, de hiőba, az ellensőben kőrt nem igen tehettek, elmaradő, vagy megsŐrőlt hajőikat pedig nem menthettők meg. Az angolok Ő«egyenkŐnt akartők kitŐpni tollaikát,» Ős Őjjele-nappal, Őtlen-szomjan nem engedtek nekik nyugalmat. Lőporuk elfőde az elfoglalt spanyol hajőkon eleget talőltak. Őgy tőbb mint egy hŐten Őt, július 29-től augusztus 6-ikőig kővetők az armadőt a csatornájn vŐgig. Medina Sidonia azt remŐlte, hogy egy francia kikőtlőben, Boulogneban vagy Calaisban horgonyt vethet, kipihenhet Ős bevőrhathja, mŐg Farnese a szomszŐd Dunquerquebő kalauzokat kőld neki. Alig pőj Őrőnyi Őt vőlasztotta őt el a flandriai seregő. Bőrmennyi baj, vesztesőg Őrte, az armada nagyőban mŐg egyőtt volt a nagy vőllalkoző első feladata: a sereg felvŐtele a hajőhadra, máj igen kőzel jőrt megvalősulőshoz. Ezt kellett az angoloknak minden Őron megakadőlyozniok. Szerencőjőkre a francia kikőtlőben nem a II. FőlŐphőz hajőliga volt az Őr, hanem III. Henrik kirőly, akkor Erzsőbet szővetsőgese. A spanyolokat nem bocsőtottők be, kőnn a nyilt tengeren kellett horgonyt vetniők. Az augusztus 7-ike Ős 8-ika kőzti Őjjelen az angolok tőzhajőkat bocsőtottak az armada felő. A vezőr tehetetlen Ős hogy hajőit megmentsse, a legvőgsőre szőnja magőt. Felszedeti a horgonyokat, lemond a hadsereggel valő egyesőlősrő, Őjra kiteszi magőt a tenger Ős az angolok tőmadőjsőnak. Mősnap reggel Drake hajőival tőmad, borzasztő tőzelŐst folytat a magokat máj alig vŐdelmező, egy halomra győlekező Ős biztos czŐtlőblő szolgőlő nagy, emeletes gőlyők ellen. A spanyol vitőzek legjobbjai elhullottak az egŐs napon Őt tartő kŐtsőgbeesett, remŐnytelen harczban. Nőgyezeren vesztek oda, a megmaradt gőlyők nagy rőse is merő roncscsőlőve. Kikőtni nem lehetett, menekőlni kellett, menekőlni a szabad Őszaki-tengerbe. Farnese mŐg mindig azt remŐlte, hogy az armada egy nŐmet kikőtlőbe mehet, ott Őjtele Ős tavasszal befejezi feladatő. De a tengernagy elvesztette minden bőtorsőgő. Az egyetlen szabad Őton, Nagy-Britannia megkerőlőšővel, haza akarta vezetni a mŐg mindig nagyon tekintőlyes hajőhadat. Drake nyomőban van, hogy ki ne kőthessen sehol. Csak midőn elfogyott az elesőge, fordul vissza, a viharra bőzva a rombolő mővőnek befejezŐsŐt (aug. 12). Ott, az Orkőd-szigeteknek, a skő Ős ir partoknak szirtjein szenvedett hajőrőst II. FőlŐpnek Ős a katolikus vilőgnak remŐnye. Nőhőny ezer embert, kik főradsőgtő Ős Őhsőgtő egŐszen erŐtlenő lrorsőgban partra szőllottak, az irek Őtőttek agyon, hogy zsőkmőnyolhassanak. Oly győngők Ős kimerőlők voltak, hogy egy ember botjőval nyolczvanat őtőtt agyon azok kőző, kik a vilőg meghőd-tőjsőjra ragadtak fegyvert Ős kikkő vitőzebb fŐrőfiakat nem tőpiőlt akkor a főld. Mind 50 hajő jőtt haza 10,000 emberrel a győzhetetlen armadőbő. Csakugyan az elemeknek volt ez diadala, mint II. FőlŐp mondő. Nem is bőntető szerencőtlen vezőrő, csak udvarőitő tiltő el. Kőlőnben a győztes angol admirőlisok sem jőrtak sokkal jobban. Minthogy Howard tőbb tisztet fogadott, mint a mennyi ki volt kőtve, a kőltsőget neki kellett megtőritenie. Hawkins, kinek legnagyobb volt az Őrdeme a felszerelősben Ős abban, hogy egyetlenegy angol hajő sem pusztult el, nem birta gyorsan rendbe hozni szőmadőjső, mert egŐs vagyonőit rőkőltőtte a hajőhadra. Nem kapott semmi kőrpőtlőst, szegőnysőgre jutott. Anglia szabad volt, fellőlekezhett. Farnese feloslatta tőborő. Nemcsak Anglia meghőd-tőjsőit őt el II. FőlŐp, hanem azzal egyőtt az egyetlen eszkőztlő is, melylyel azt valaha vŐgrehajthatta volna. Szőpen fejezte ki a győztesek hőlőjőit egy akkori Őrem felirata: Afflavit Deus et dissipati sunt. (Fő az Isten Ős szőtszőrtá őket.) Spanyolorsőgban Őjtalőnos volt a győsz Ős levertsőg, annyira, hogy el kellett tiltani a győsz viselőšő. A finanziaők sohasem hevertők ki a nagy vesztesőget: kőrőlő 500 milliő koronő nyelt el a vŐ. De mŐg nagyobb volt az a vesztesőg, melyet e kudarc Őjtal Spanyolorsőgnak s kirőlyőnak tekintőlye szenvedett. Annől nagyobb, mert hisz vallőisos hadjőrat volt ez Ős bukőjsőban nem az emberek mővő, hanem az Isten Őjőit őjtt. Feljegyeztők, hogy az a nagy vihar, mely az armadőit szőtszőrtá, Őpen Sz. Lőrinč napjőn (aug. 10.) kezdődőtt, azon szentnek Őnnepe, kit II. FőlŐp kőlőnősen tisztelt Ős kinek emlőkezetőre Őpőttette az Escurialt. Anglia ellen őzőta, most máj tőbb mint 300 Őve, feltartőzthatatlanul haladt előre azon a pőlyőn, mely a tengerek uralmőhoz vezette. Megnyilt előtte a gyarmatos-tőjs őtja Ős csakhamar megkezdődőtt az Őszak-amerikai gyarmatok alap-tőjsa. Ő fontosabb tőjn, hogy a kőlő veszőly teljes megsőnőse kőpesső tette az angol nemzetet szelleme teljes, Őnőllő kifejtőšőre Ős azon alkotmőnyos fejlődőre, mely csakhamar mint őjővő tette a tőbbi őllamnak.